

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 53.

Z KRAKOWA DNIA 5 LIPCA 1818 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 27 Czerwca.

*O Pomniku Xięcia Poniatowskiego List do
Generała Mokronowskiego.*

W roku 1808 złożył pułk 9ty piechoty Polskiej Xięstwa Warszawskiego w ręce JW. Generała Dąbrowskiego, sumę 5,938 talarów 19 d. gr. na mający się wystawić pomnik Napoleonowi. Gdy tenże pomnik do skutku nie przyszedł, upoważnili mnie w roku 1814 pościłali officerowie, pod-officerowie i żołnierze wspomnionego pułku do odebrania tych pieniędzy od JW. Generała Dąbrowskiego, com uskutecznił, i do dania im zupełnie do mojej woli takiego przeznaczenia, aby chlubna z niego dla pułku wynikała pamiątka. Zadosyć więc czyniąc temu życzeniu, ofiaruję imieniem pułku 9go powyższą sumę na posąg mający się wystawić w Warszawie świętej pamięci Bohatyrze, Xięcia Józefa Poniatowskiego, którego czynnie wygasną i którego śmierć rycerska wiecznym dla Polaka zostanie przykładem. Upraszam także, aby użycie tych pieniędzy w pismach publicznych ogłoszone było, dla wiadomości pozostałych z byłego pułku 9go

piechoty Polskiej Xięstwa Warszawskiego.

Z Rydzyńny dnia 13 Czerwca 1818.

Były Generał Dywizyi woysk Polskich, wówczas Pułkownik Dowódca pułku 9go piechoty Polskiej Xięstwa Warszawskiego.

(podp:) Antoni Xzę Ordynat Sytkowski

Urzędowe Obwieszczenia.

Wydany pod dzień 4 Kwietnia r. b. względem przywrócenia porządku hypotecznego w Wielkiem Xięstwie Poznańskim, w Powiatach Chelmińskim, i Michałowskim, i w mieście Toruniu, Patent osnowy następującej:

MY FRYDERYK WILHELM

z Bożej Łaski Król Pruski, &c. &c.

Postanowiwszy w wydanym dnia 9 Listopada 1816 patencie względem przywrócenia praw i sądownictwa naszego w Wielkiem Xięstwie Poznańskim i w połączonej z zachodniemi Prusami Powiatach Chelmińskim i Michałowskim, tudzież w mieście Toruniu, iż Hypoteki w tychże Prowincyach urządzone znowu być mają według ordynacyi hypotecznej z dnia 20 Grudnia 1783.

Po zasięgnięciu zdania Rady Stanu, stanowimy co następuje:

§. 1. Wszelkie przez byłe Zachodnio- i Południowo-Pruskie władze hipoteczne aż do ich w roku 1806 lub później zaszłego rozwiązania, w założonych według przepisów księgach hipotecznych zdziałane wpisy i wymazania praw hipotecznych, oraz wszelkie wydane w tej mierze wykazy hipoteczne, uważają się za zupełnie prawodzielne i ważne względem wszelkich w ten sposób już wciągniętych praw realnych, żadne na nowo zgłoszenie się i wpisanie nie jest potrzebnem.

§. 2. Natomiast od czasu rozwiązania władz Pruskich uregulowane przez Sądy i zachowawców czyli konserwatorów hipotecznych Xięztwa Warszawskiego, tytuły possessyi, muszą być odnowionemi, a reintabulowane pretensye, celem zachowania ich prawa realnego na nowo doniesionemi i w księgi hipoteczne wpisanemi. Jeżeli zaś pretensye, do ksiąg hipotecznych przed rzezoną Epoką zaciągnięte, później znowu wymazanemi zostały, zachowanie (przytem przepisów prawnych udowodnionem) być powinno.

§. 3. Gdzie księgi hipoteczne według przepisów ordynacyi hipotecznej, urządzonej wcale jeszcze nie ma, tam takowa założoną być powinna.

§. 4. Urządzenie na nowo Hypotek ma być w Wielkiem Xięstwie Poznańskiem co się tyczy Dóbr dawney *exempti fori*, uskutecznione przez dwie oddzielne Kommissye, z których jedna w Poznaniu, dla obwodu Regencyjnego Poznańskiego, druga w Bydgoszczy dla obwodu Regencyjnego Bydgoskiego ustanowioną będzie. Urządzone ze wszystkiemi księgami hipotecznymi

oddadzą Kommissyie Sądowi ziemiańskiemu, końcem dalszego czynności hipotecznych załatwienia.

Co do wszelkich innych gruntów, Sądy ziemiańskie, w których okręgu są położone, zajmą się przywróceniem lub początkowem hypotek urządzeniem.

§. 5. W przyłączonych do Zachodnich Pruss Powiatach Chełmińskim i Michałowskim, tudzież w mieście Toruniu, główny Sąd ziemiański w Kwidzynie zatrudni się przywróceniem Hypotek dóbr *exem ti fori*, wszelkich zaś innych gruntów właściwe Sądy ziemiańskie i Miejskie.

§. 6. Każdy posiadacz własności nieruchomości lub iakowego do zapisania w księdze hipotecznej uwłasnialącego się prawa, przez się istnącego i bez posiadania akiegokolwiek gruntu wykonywać się mogącego, skoroby własność jego podług §. 1. intabulowaną jeszcze nie była, powinien zgłosić się do władzy hipotecznej, wykazać tytuł prawa, na którym się własność i posiadanie zasadza, i złożyć w odpowiednej formie ściągające się do tego dokumenta, kontrakty kupna, zamiany, wieczystych czynszów lub takichże dzierżaw dotyczące, testamenta, działy spadkowe lub inne iakiegokolwiek bądź nazwiska. Kto przepisowi temu do 1 dnia Czerwca 1819 zadosyć nie uczyni, karą fiskalną do powinności swojej zniewolonym zostanie i utraci dobrodzieystwa, iakie patent niniejszy Interessentom mianowicie we względzie kosztów i stępla nadać. Nadto narazi się na szkodliwe skutki rozporządzeń, iakieby osoba mająca przed nim do ksiąg hipotecznych przez władze Pru-

skie wniesione prawa, przedsięwziąć mogła.

§. 7. Wszyscy, którzy twierdzą, iż do jakowego gruntu lub do jakiego do zaciągnięcia w księgę hipoteczną uwłasnionego prawa od czasu rozwiązania dawniejszych Pruskich praw władz hipotecznych, realney pretensyi nabyli, wzywają się ninieyszem, aby z takową pretensyją niezwłocznie, a najdaley aż do 1 dnia Czerwca 1819 do właściwey władzy zgłosili się i udowodnili. Wierzyciele mający sobie ogólną hipotekę zapisaną, obowiązani są grunta dłużnika swego, na których takowa ma być zainstabulowaną, imieniem wskazać, i dokładnie oznaczyć; ci zaś, co zainstabulowania prawnych czyli taylornych hipotek żądają, powinni zarazem wykazać fundament, na którym doniesione prawo realne ma się zasadzać.

§. 8. Wezwanie ninieysze nie ściąga się jedynie do tych, co pretensyie pieniężne, bądź z mocy hipotek, lub względem sum zaległych, pochodzących z kontraktów kupna i sprzedaży, ze stosunków małżeńskich lub spadkowych, bądź z jakiegokolwiek innego powodu mieć mieli; ale oraz i do tych, którzy pretensyją o własność lub pretensyją substytucyjną, rzeczne prawo użytkowania, daniny gruntowe, lub inne tym podobne prawa, własność lub dyspozycyją obecnego posiadacza ścieśniające, mieć twierdzą.

§. 9. Osobiste zaś lub wexlowe długi, nie wchodzi do zakresu ustawy ninieyszej, iak zgola to wszystko, co do wpisania w księgi hipoteczne nie uwłasnia.

§. 10. Pretensyie realne, które w skutek ninieyszego wezwania, w czasie oznaczonym aż do 1 dnia Czerwca 1819 nale-

życie będą doniesione i wykazane, według porządku zgłoszenia się do ksiąg hipotecznych wniesione i onymże przez to wszelkie prawa, iakie Ustawy terażnieysze do takiego przywiesznią wpisu, nadane będą.

§. 11. Wolno atoli każdemu, pretensyją realną posiadającemu, ażeby, obawiając się uszczerbku z wcześniejszego innych osób ogłoszenia, starał się o roztrząśnienie swego Prawa pierwszeństwa wedle ustaw dotychczasowych drogą postępowania sądowego, i o następne postępowanie porządku wpisów w Księdze hipoteczney. Wniosek o takowe roztrząśnienie powinien jednakże do 1 dnia Grudnia 1819 r. być uczynionym. Jeżeli to nie nastąpi, pozostanie się na zawsze przy kolejnym porządku, w jakim pretensyie do Księgi hipoteczney według czasu zgłoszenia się wciągnięte zostały, i przyszłe klasyfikacyie jedynie do niego stosować się powinny.

§. 12. Wreszcie czas zgłoszenia się stanowi kolej wpisów względem tych tylko praw realnych, które w epoce obwieszczenia patentu ninieyszego istotnie już mieysce miały, późniejsze zaś, za rychłyszemi iść muszą.

§. 13. Nie zgłaszający się, zatrzymają wprawdzie prawa swe do osoby dłużnika lub iego successorów, i może nawet trzymać się gruntu dotychczasową iego hipoteką obciążonego, jeżeli jakowy znajduje się iaszcz w ręku obecnego, (to jest: grunt w czasie terminu prekluzyynego posiadającego) właściciela; przeciw trzeciej zaś osobie i ku iey uszczerbkowi, wierzyciel takowy prawa realnego we względzie nieruchomości wykonywać nie może.

§. 14. Atoby więc dopiero po tym dniu

Czerwca 1819 zgłosił się ze skargą windy-
kacyuną, lub zinaemi do iakowego grun-
tu pretensyami własności dotyczącemi,
ten słuchanym tylko być może z niemi
przeciwko terażniejszemu właścicielowi,
jeżeli dobra jeszcze w ręku jego znajdują
się, w razie wygranej winien uznać
wszystkie do tej pory na dobrach zapisane
hypoteki i zaspokoić z nichże osoby,
pretensyie takowe mające, tak, iak gdyby
im sam prawa ich był nadał.

§. 15. Gdyby zaś zgłosił się kto po
iwszym dniu Czerwca 1819 z inną preten-
syją realną własności nie dotyczącą, a
grunt znajdował się jeszcze w ręku obe-
cnego właściciela, ma wprawdzie wierzyciel
takowy również iść czy być słucha-
nym przeciw właścicielowi, i pozyskać
wolność trzymania się gruntu, o nemuż ro-
bowiązanego, umieszczonym atoli być
powinien za wszystkiemi do tej pory w
księdze hypoteczney zapisanemi już pre-
tensyami, i niewolno mu z osiągniętego
prawa realnego ku ich szkodzie korzystać.

§. 16. Gdyby dobra po iwszym dniu
Czerwca 1819go trzeciemu posiadaczowi
sprzedane były, ci, co z realnemi preten-
syjami zgłosić się zaniedbali, utracają zu-
pełnie do dóbr swe prawa, i niewolno z po-
wodu tego, ani trzeciego posiadacza, ani
tych, którzy od niego prawa nabyli, w
niczem naruszać lub pretensyie do nich ro-
ścić. Opieszali wierzyciel realny, może
tylko poszukiwać praw swoich na swym
dłużniku, jego sukcesorach i innym ich
majątku.

§. 17. Od 1go Czerwca 1819 odby-
wać się mają czynności hypoteczne iedy-
nie według ordynacyi hypoteczney z dnia
30 Grudnia 1783 i według późniejszych

w tej mierze przepisów. Gdy zaś doświad-
czenie okazało zbiteczność utrzymania
księgi ingrossacyney, ordynacyia więc
hypoteczna w tym się odmieniła punkcie,
i oddała osobne księgi ingrossacyne utrzy-
mywanemi być nie mają.

§. 18. Chcąc sprawić ile możności in-
teressentom ulżenie, zapewniamy wolność
od opłaty stępla wszystkim urządzeniu hy-
potecznego dotyczącym cię czynnościom,
które się do 1go dnia Czerwca 1819 wyda-
rzą, uwalniając je oraz od opłat i należno-
ści Sądowych w taxie szportlowey przepi-
sanych. Na nieuchronne tylko wydatki go-
towe, których zaliczenie kassy nasze wra-
zie potrzeby podejmą, zażadana być ma
od posiadaczów dóbr i pretendentów real-
nych mała kwota ogółowa, do przedmiotu
rzeczy zastosowana. Nakoniec rozkazuie-
my Naszemu Najwyższemu Sądowi Ap-
pellacyjnemu w Poznaniu i Naszemu Głó-
wnemu Sądowi Ziemiańskiemu w Kwidzynie,
ażeby Patent niniejszy niezwłocznie
podali do powszechney w kraju i za gra-
nicą wiadomości, oraz aby przy urządzeniu
hypotek nie tylko do osnowy onegoż su-
miennie się stosowały, ale też iżby przepi-
sy te od wszystkich władz Sądowych na-
leżycie zachowanemi były dopilnowały.

W dowód czego Patent ten własną
ręką podpisany i wielką Naszą pieczęcią
Królewską stwierdzony.

Dan w Berlinie dnia 4go Kwietnia 1818.

(podpisano) Fryderyk Wilhelm,
Kie Hardenberg.

Alte stein.

Za zgodność: Friese.

Z Peterzburga d. 30 Maja d. k.

N. Pan w dalszej podróży swojej
przybył dnia 7. b. m. do Chersonu. Wśród

odgłosu dzwonów udał się wtwierdzić do Kościoła S. Katarzyny, wystawionego przez ś. p. N. Cesarzową Katarzynę II. Udrzwi kościoła przyjęło Monarchę duchowieństwo z krzyżem, tudzież Chersoński Gubernator cywilny Hrabia Saint Prię, Jenerałowie, Urzędnicy, Szlachta i stan kupiecki. Z kościoła w pośród gromu dział i radosnych okrzyków mnogiego ludu, udał się Monarcha do przygotowanego dla siebie domu cywilnego Gubernatora. Jegoż wieczora miasto było oświecone; na czele domu dla pobytu Jego Cesarskiej Mości ukazywały się jaśniejące przezroczyste obrazy stosowane do dawniejszych podróży Cesarzowej Katarzyny i teraźniejszy N. Cesarza JMci. Oświecenie przystani i morskich statków kupieckich prześliczny stało w dok.

Wychodzący tu w języku Polskim Ruskim Inwalid zawiera:

"Donieśliśmy o historii ś. p. Stanisła: Augusta Króla Polskiego, wydanej w Petersburgu przez J.W. Łobazewskiego, o której wszystkie pisma peryodyczne tutajtejsze zaszczytnie wspomniały. Książka ta o polityce i dziejach narodu Polskiego świeżo wydarzonych, pierwszy raz w Petersburgu pisząca, naturalną wzbudziła publiczności ciekawość. Dziełko to przełożone tu na język Polski, wkrótce wyjdzie na widok. Sąd literatów tutajtejszych chlubne o niem dał świadectwo; my zaś w miarę uczyć naszych narodowych czytając tę książkę pełną myśli dobrych i śmiałego wyfuszczenia rzeczy dotąd ukrytych, powiemy słów kilka o tej duchu. Czytelnik przebiegając ją z uwagą, łatwo się przekona, że Autor łączy stawę Króla z Narodem, ale oddziela czyny naczelników znaczących

od czynów narodowych. Ztąd pokazując wady w postępowaniu pierwszych, uwalnia naród od pocisków rzucanych nań za granicą. Pokazuje go przez wszystkie wielki bitaym, moralnym i dotąd niezmiennym w swym charakterze narodowym. Myśl o wolności Polskiej jest wcale nową. Trafi autor szczęśliwie na tę prawdę, że Polacy wyobrażając sobie wolność, nigdy iey od honoru nie oddzielali. Znajdą tu zukontentowaniem siebie w tym dziełku iakby w zwierciadle. Równie też trafnie wyklada autor, że Rzeczpospolita wyniosła się do nayspierwszego stopnia chwały przez woyskowość i kwitnące nauki, a potem przez szczeble upadająca ta woyskowość i światło naukowe, doprowadziły naród chociaż zawsze szlachetny do poniżenia, do maxym fałszywych i przesądów; połączona zaś trzech Mocarstw siła dokonała resaty. Niepodobna jest w tym krótkim rzucie oka dać dokładnego tej książki wyobrażenia. Dzieła ludzkie doskonałemi bydy nie mogą, a zatem i w tym plodzie chociaż długiej pracy i namysłów, znajdą się niektóre opisanie wypadków, i rozmaitych okoliczności, przeciw którym można będzie co zarzucić; lecz kto zechce zgłębić prawdziwy zamiar autora, i nie przywiązywać się do drobnych uchybień, przekonają się, że autor wspierając się na odwiecznej prawdzie, iż moralność, wierność ku Królom, cnoty domowe i towarzyskie były zawsze zasadą istnienia Narodu Polskiego, dowodzi, że też narodowe zalety utrzymaue, i światłem mądrego Stanisława Augusta w naykrytyczniejszych okolicznościach zachowane zostały; a tem samem ukazuje światu, że potwarze rzucone na naród i Króla z zagranicy, są błą-

he i niezasługujące na żadną wiarę w oczach dobrze myślącego człowieka.,,

Z Londynu d. 19 Czerwca

W tej chwili nie tylko stolica, ale cały kraj jest w poruszeniu względem obioru nowych reprezentantów do parlamentu. Nowi kandydaci i dawni reprezentanci przyymowanemi są wszędzie za własne pieniądze, (które naprzód poselają,) z największymi uroczystościami. Lud wyklada niektórych konie i ciągnie ich w powozie, ale za to innych częściej białotem i kamieniami, iak n. p. w Westminsterze spotkało walecznego Kapitana Maxwell, który odebrał bolesny raz kamieniem w oko.

Xże Jorku w towarzystwie Biskupa Londyńskiego założył weteray węgielny kamień na kościół parafialny Stepney w Londynie,

Zaburzenia w fabrycznych miastach, które dawniej tak zwanym luditom przypisywano, odnawiają się znówu. Niedawno Leicestru jednemu ziemianinowi z 8 baranów, z którymi chciał się niezadługo publicznie pochwalić, zmiu rozsiekano. Inny właściciel gruntowy widząc się być zagrożony, ratował się ucieczką z gotowizną do Londynu.

Z Kadyxu odpłynęło około 2000 żołnierzy na 13 przewożowych statkach do Hiszpańskiej Ameryki. Sądzą, że są jedynie przeciw Limie przeznaczone.

Kapitan Clarence, adjutant Margr. Hasting, przybył tu z listami z wschodniej Indyi; lecz te nic w sobie ważnego niezawierają.

Listy i gazety z Charlestown zawierają pod d. 3 Maia uderzającą wiadomość: Jenerał Lallemand udać się z tajnem zle-

ceniem, iak sądzą do Meksyku. Z Filadelfii wypłynęło już na to przeznaczenie wiele okrętów, do których przyłączy się więcej z innych portów. Względem liczby ludzi nie zgadzają się, ale sądzą, iż będzie ich do 4000. Większą część kosztów uzbrojenia ponosi Józef Bonaparte, Marszałek Grouchy, Jenerał Gerard. &c.

Przybyły z wschodniej Indyi okręt Surrey zapewnia, iż strzegący wyspy S. Heleny liniiowy okręt Conqueror nie pozwolił mu zbliżyć się lub wystać kogo na tę wyspę, ponieważ wszelkie iey związki z morzem są naysurowiej zabronione. — Podporucznik wojennego okrętu Griffon pod wyspą S. Heleny, doniósł przepływującemu Kapitanowi Gunner w d. 14 Kwietnia, iż Bonaparte był zdrowy i miał tego dnia znajdować się na wyścigach w Longwood.

Z Hawanny piszą pod d. 29 Kwietnia, iż przed tym portem krążą ustawicznie rokoszańscy korsarze, którzy zabrali niedawno okręt Hamburgski i bryg Duński, a inny Hamburgski złupili. Lud z zabranych tych okrętów powrócił do Hawanny i zeznał, iż 5 wielkich korsarskich okrętów przed tym portem ustawicznie krąży, czaiąc na konwoy Hiszpański.

Z Włoch d. 5 Czerwca.

D. 2 b. Król Hiszpański Karol IV. powrócił z Neapolu do Rzymu.

Podług doniesień z Genui pod d. 3 Król Sardyński zamyslał tego wieczora na fregacie Maryia Teresa w towarzystwie dwóch innych statków, popłynąć do Spezzia dla obejrzenia portu. Królowa udała się do Modeny, dla odwiedzenia wydziwiałey teraz swej córki. — Mowią, iż Arcy Xże Ferdynand, brat Xcia Modenay, o

zeni się z córką Króla Sardyńskiego. Wy-
stany przez tego Monarchę nowy Guber-
nator na wyspę Sardinii, Hr. Taon Revel,
odebrał zlecenie julepszyć iak nayprędzey
rząd tej wyspy.

W Rzymie oczekiwane iest niebawnie
urządzenie na klasy podzielenie i rozda-
nie Papieckiego orderu Chrystusa. Nie-
katolicy nie mogą być tym orderem o-
zdobieni, ale Katolikom, a nawet Ducho-
wnym nosić wolno ordery królów nieka-
tolicznych, iak n. p. Kardynał Rufo nosi Ros-
syjski order S. Anny. — Jenerał Baron Kol-
ler spodziewany tam iest w krotce z Neapo-
lu, dla obrachowania pretensyi między
Rzymem i Austrią, co ukończywszy, u-
da się w tymże celu do Toskanii i Lukii.
— Budowa nowego skrzydła muzeum Pio-
Clementinum posuwa się coraz daley.

Z Rzymu Piszą: "Wszyscy pałają chę-
cią widzenia płonu, który Hrabia Camillo
Borgia przywiózł z Afryki północney, z o-
kolic, które dziś i od kilku wieków Terra
incognita nazywają, a niegdyś były siedli-
skiem nauk, sztuk pięknych i handlu.
Cały świat dziwił się im, a Rzym zazdro-
ścił i drżał przed niemi. — Hrabia Camillo
iest siostrzeńcem znanego Kardynała Bor-
gia, który Piusowi VII do Francyi towa-
rzyszył, i tamże umarł r. 1804 w 73 roku
życia. Kardynał ten kochał nauki, zboga-
cił umiejętność starożytności szacownym
zbiorem pomników Egipskich, który iest
teraz ozdobą królewskiego Muzeum Bour-
bon w Neapolu. Siostrzeńcem tego Camillo
któremu Bey Sidil Mahmud Ftassen nader
sprzyał, otrzymał od rządu Tunetańskiego
dwa Firmany, mocą których wolno mu było
odprawiać podróże w głębi Państwa Tunetu,
wykopywać starożytności, czynić poszu-

kiwania i pomiary, kreślić mapy i rysun-
ki i t. p. — Z tem to pozwoleniem wędro-
wał on po przyznych okolicach nadmorskich
zroszonych strumieniem Bagrada, aż do
pustyni południowych i gór Megała, gatęzi
ogromnego Atlasu. Z niebezpieczeństwem
życia błąkał się między Arabami i dzikie-
mi Maurami, żyjąc przez dwa lata w ich
chatkach, zwazając ich charakter, skłonno-
ści, życie domowe i obyczaje. Widział
stare warownie Byrsy zgruzami Kartaginy
i wodociągi od góry Zuan do miasta Hamil-
kara i Hanibala, widział Suzę, widział lu-
dny Kairwan i ów meczet wsparty na 500
stupach nayprzepyszniejszy w całej Afry-
ce. W Bizercie, przy rozwalinach stawney
Utyki, bawił naydłużey. Tu naywięcey ko-
pano pod jego dozorem. — Tak zwiedził w
latach 1815 i 1816 przeszło 350 starych
miast i zburzonych siedlisk, i odrysował
blisko 400 świątyń, łożysk, amfiteatrów,
studzień, wodociągów, posągów, płasko-
rzezb i t. p. prócz mnóstwa kamiennych
napisów Punickich, Greckich i Rzym-
skich. Lecz to nie wszystko. Przez wzglę-
dy dworu Tunetańskiego, miał także wol-
ny wstęp do biblioteki Beia, i znalazł
między rękopismami Arabskimi trzy do-
tychczas nieznanne, z których wyczerpał
ważne przydatki do dziejów tego Państwa.
Z temi skarbami przybył w Lutym roku
817 do Neapolu, gdzie się teraz trudni u-
rządzeniem uczonych swoich zbiorów, a-
żeby ie godnie mógł światu udzielić. Zbio-
ry te będą składały dzieło w 4 lub 5 to-
mach *in 8vo maj*: z atlasem 100 kart i ry-
cin starożytności i napisów. Pierwsza
część tego dzieła obeymuie w dwóch lub trzech
tomach dzieje tej podróży i opis dawnych
inowych pomników; druga będzie zawie-
rać obraz dzisiejszego stanu Państwa Tu-

netu, jego źródeł i potęgę, handlu, obyczajów, przymiotów i zwyczajów ludu; trzecia, wystawi dzieje tego Państwa od zdobycia jego silnem ramię Arabów aż do nowych czasów; wszystko ze źródeł dotąd nieznanych.,,

2 Paryża d. 17 Czerwca.

Na wczorajszy dyplomatyczny audiencyj u Króla znajdowali się także nowy Turecki poseł, Xrce Wellington, Admirałowie Cockburn (który Bonapartego na wyspę S. Heleny zawioził) i Sidney Smith.

Z powodu wygnańców wyszedł tu wiersz pod tytułem: "Trzydziestu ośmiu.,, w którym każdego czyni się opisane.

Wiele Paryżanek trudniących się rozbiciem modnych strojów przenoszą się teraz do Filadelfii i Nowego Jorku, gdzie przy wzrastającym zbytku upragnione są podobne osoby. Oprócz tych wiele innych osób żądać paszportów do północnej Ameryki. Pewna liczba osób naigła w Hawrze okręt dla przewiezienia się do Ameryki.

Dziennik Minerwa Francuzka zawiera artykuł o skarbie, z którego następująco wypis kładziemy:

"Wszystkie gabinety przyjęły systema pożyczki. Francya otwiera pożyczki, dla zagojenia ran swoich; Anglija, dla utrzymania swej chwały, co kosztuje ją już do 20 tysięcy millionów, a Hiszpania, dla prowadzenia wojny w Ameryce. — Francya przyszła do kredytu, ponieważ puściła się drogą wolności. Terazniejszy rząd zaciągnął w 3 latach więcej pieniędzy, niżeli Monarchowie 3 Dynastyi w 15 wiekach. Rząd konstytucyjny znajduje kredyt, bo nadaje bezpieczeństwo; ale jak to ma swoje granice, tak też

kredyt mieć powinien. Nieodzowna potrzeba zmusiła nas do tej ofiary; lecz też powinna być ostatnią. — Anglija, która w czasie pokoju spłacić miała ogromny swój dług, czyni zawsze jeszcze pożyczki. Znajdują się ludzie, którzy utrzymują, iż dług narodowy jest źródłem bogactwa krajowego; w takowym przypadku Anglija dożyć powinna do najwyższego stopnia pomyślności. Inni dziwią się, że Anglija znajduje jeszcze ludzi, którzy jej pożyczają. Lecz, czyliż dawniejszy kredyt nie ułatwia jej terazniejszego? Pożyczają jej, ponieważ już pożyczono. Wkrótce rząd i rządzonej więcej wiązać będzie interes, niżeli panowanie i ustawy. Wkrótce miłość do ojczyzny Anglika nie czem innem będzie, jak przywiązaniem do pieniędzy, które rządowi zaliczyl; bronić on będzie musiał ministrów nie z obawy rewolucyi, ale z obawy bankructwa.,,

Jakaż tego być może przyczyna (wyraża inne pismo), że po tylu klęskach, które dotknęły Francyją, wszystkie otwierają się dla rządu kiesy? Wpływa do tego miłość ojczyzny, ale i chęć zysku. Każdy ma ufność w rządzie, ponieważ widzi, iż dopełnia obowiązków i podług ducha czasu rządzi; ponieważ cudzoziemcy eddalić się z Francyi mają; ponieważ każdy sobie mówi, iż nie może lepiej umieścić swoich pieniędzy jak u rządu, który 7 1/2 od 100 płaci prowizyi i daleko większe nadaje bezpieczeństwo, niżeli prywatne banki. Oto jest klucz wyjaśniający odmianę naszego położenia, które nas samych zadziwia.

Jenerał Aug. J... czyni w Dzienniku powszechnym propozycyją, aby zwłoki Jeneratów Francuzkich, które zagranicą spoczywały przewieść do Francyi i przemówić do nich: "Powstańcie, abyście w ojczyźnie na wieki spali.,, Tak chce, aby przemówiono do Jeneratów Hoche, Cherin, Marceau, Desaix, Hardi, Championet i Klebera.

DODATEK DO N^{ro} 53. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 5. LIPCA 1818 Roku W NIEDZIELĘ.

Od brzegów Menu d. 16 Czerwca

Nowa konstytucja Bawarska nie jest, podług pism Frankfortskich i innych, dla krytyków dostateczną. Nie jest w niej, mówią, oznaczony do hod Królewski (lista cywilna) co zawiera w sobie nie przyjęta konstytucja Wirtemberska na każdą zmianę panującego. Nie podoba im się daley: że budżet stanowiony jest na 6 lat; że zgromadzenie stanów naradzać się tylko ma przez dwa miesiące; że stany trudnić się najpierw mają pracami, które im Król poda, i t. d. — Na adress, który Muncypalność miasta Minchen podała Królowi Bawarskiemu z powodu nadanej konstytucji, odpowiedział ten Monarcha: iż poczytał za najświętszy dla siebie obowiązek ugruntować dobro swoich poddanych przez stałe urządzenie i w ten czas dopiero spać będzie spokojnie, gdy przekonana się, że jego obywatele i poddani są kontenci.

Książna St. Leu (Ludwikowa Bonaparte) pojechała z Konstancji do Włoch dla używania merskich kąpiel.

Z Szafhuzy piszą, iż d. 12 b. m. nadzieła tam urzędowa z Rzymu wiadomość,

że Opat Einsiedlu mianowany został biskupem utworzonego z Opactw w kantonach Schwitz, Uri i Unterwalden biskupstwa i że Einsiedeln będzie stolicą nowego tego biskupstwa.

W Królestwie połączonych Niderlandów nakazano spisać liczbę potrzebujących wsparcia ubogich i do zadziwienia pokazało ich się 745,000.

Z Madrytu d. 26 Maja.

N. Królowa znajduje się znowu przy nadziei, i odbyła niedawno zwykłe w takim przypadku głośnie nabożeństwo.

Król nasz zamyśla w początkach udać się na zjazd Monarchów do Akwisgranu, a Ministrowie spodziewali się, iż przez to zbliżenie się polepszą się nasze zewnętrzne stosunki; ale cztery wielkie Mocarstwa oświadczyły wyraźnie, iż o niczem nie będzie rzecz w Akwisgranie, iak tylko o ustąpieniu wojsk sprzymierzonych z Francji, a zatem Król nigdzie nie pojedzie. Rzeczne Mocarstwa wydały o tym zezwolenie bardzo dokładne instrukcje zagłaskczym swoim posłom.

— d. 7 Czerwca. —

Ministerium wojenne ogłosiło w tej

awili list Królewski zmniejszający liczbę dotychczasowego woyska (d) połowy. Niedostatek skarbu nakazuje wprowadzić zmniejszyć woysko; ale nie można pojąć, iak to w tej chwili nastąpić może, kiedy Ameryka tyle potrzebuie woyska. Oto są dalsze oznaczenia tego rozkazu: 1) Piechota gwardyi Królewskiej składać się ma z 2 pułków. Gwardya Walońska znosi się. Każdy pułk składa się z 3002 ludzi wraz z officerami; batalion z 1000, a kompania z 125 ludzi. 2) Linia i a piechotę składać się na przyszłość ma z 37 pułków, każdy po 1121 ludzi; lekka z 10 batalionów, każdy po 560 ludzi. Pułk Ceuty stanowi 38 pułk liniowej piechoty, 3) Wszystkie inne korpusy znoszą się lub wcielone bydz mają do powyższych. Wszystkie obce nazwiska pułków ustają, wyjąwszy pułk Valençay i pułk Casarza Alexandra. 4) Artyleryia składać się na przyszłość będzie z 90 naczelnych i sztabowych officerów, 450 niższych officerów, 5000 żołnierzy i 1050 koni. 5) Korpus inżynierów składać się będzie z 46 naczelnych i sztabowych officerów, 90 niższych officerów, 2 batalionów saperów, minerów i pontonierów, każdy po 7 kompanij. 6) Król zastrzega sobie przyjąć do swej służby pewną liczbę pułków Szwajcarskich. 7) Gwardya boczna i gwardya karabinierów Królewskich pozostają w dotychczasowej liczbie. 8) Jazda składać się będzie z 18 liniowych i 3 lekkich pułków, każdy z 504 ludzi i 404 koni. 9) Milicyi 43 pułków postawione będą na stopie 1802 roku. 10) W każdej prowincyi utworzona będzie kompania żandarmeryi.

W Ameryce podobnież zayść mają odnieszony w woysku Królewskim, z czego wyposzają, iż ustanie wojna zaczepna.

Król pozwolił zakonnikom Miszpańskiem chować się w swoich klasztorach, aby po śmierci nie były wystawione na widok ludzi światowych. Jenerałom zaś Kapucynów i Hieronomitów nadał prawo, aby iako grandowie stawali przed Królem z nakrytymi głowami.

Radca stanu i były Minister skarbowy Jbarra umarł tu na apoplexyją. — Mowią, iż Xze San Carlos uda się w Wrześniu do Akwisgranu.

Potwierdza się, że Jeneral Morillo w prowincyi Wenezuela raniony został i Brygadyerowi Latorn oddał nad woyskiem dowództwo.

1). 8 Maja wydał Król wyrok w treści: że gdy cudzoziemcy łączą się z rokoszanami w południowej Ameryce i ich sprawę popierają, przeto każdy z nich który na ziemi J. K. Mci w południowej Ameryki z bronią w ręku schwytany zostanie, uważany bydz ma iako buntownik i podlega karze iako krajowy buntownik, z względu jedynie na tego stopień.

Z Frankfurtu d. 17 Czerwca.

Rozmaite wieści oprysałym kongressie Monarchów w Akwisgranie, zniewoliły Dwór Pruski do oświadczenia przez Półsta swojego przy Seymie Niemieckim, Hr. Goltz: "że nie nowy kongress na wzór Wiedeńskiego, ale tylko zjazd niektórych Monarchów w Akwisgranie postanowiony został; że ten zjazd wcale edmianą granic trudnić się nie będzie, ale oprócz utwierdzenia związków przyjaźni pomiędzy Monarchami, oznaczy jedynie postawę, iaką kraj Niemiecki po ustąpieniu woysk sprzymierzonych z Francyi, dla ustalenia powszechnej spokojności i pokoju w Europie, przybrać powinien.,, Nakoniec dodano jest: ponieważ ten zjazd nazwać się ni,

może kongressem, ale tylko przyjacielskiem i poufalnem naradzeniem się Monarchów, przeto żaden agent, którego bądź Europejskiego Dworu nie będzie miał do niego przystępu. Takież oświadczenie podał koseł Pruski znajdującym się w Paryżu zagranicznym posłom.

Oznaczenie siły wojskowej związku Niemieckiego, równie jak wiele innych urządzeń nastąpić mają przed zjazdem Akwizgrańskim.

Z Bruxelli d. 21 Czerwca.

Rocznica bitwy pod Waterloo obchodzona tu była d. 18 b. m. z wielką uroczystością.

Przed dwiema dniami prz. był tu Król Angielski Xze Kentu z swoją małżonką, i zabawić mają czas jakiś.

Dwór nasz bawić tu będzie przez ca-

y rok. Ulaskawienie, które miało w dniu urodzin Króla nastąpić, wcześniej nastąpiło: 30 osądzonym darował Król kary.

W Sierpniu zebrać się nasze wojsko ma do obozu pod Sędzidk na popis.

Listy z Cambrai donoszą, iż wszystkie przygotowania zapowiadają prędkie z Francyi odciagnięcie wojska sprzymierzonego.

Niderlandzka eskadra krążyła od 27 Kwietnia do 29 Maja około brzegów Barbaryjskich, unikając wszelkiego związku z powodu morowej choroby z temi krajami, potem zawinęła do Tulonu.

DONIESIENIE TEATRALNE.

W przyszłą Sobotę to jest dnia 12 Lipca 1818 r. na Benefis Leona Rudkiewicza dana będzie nowa Traagedya w 5 Aktach z Francuskiego pod nazwiskiem *Nadyr Thomas Kauli-ban, Król Perski.*

D O N I E S I E N I A.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu, Podaie do publiczney Wiadomości, iż w skutek Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 13 Czerwca R. 1775 wypuszczoną zostanie w Entrepryzę reperacya Kościoła parafialnego w Płokach i dzwonnicy przylemże kościele, którey koszt wykazany jest w kwocie 4903 złp. 14 i 1/6 gr. oprócz pomocy 1228 dni pieszych i 562 ciążytych, w tem Celu odbywać się będzie dnia 14 Lipca o godzinie oley ranney Licytacya publiczna w Biórach Wydziału Spraw Wewnętrznych, gdzie eheć zalicytowania tey Entrepryzy mający przybydź zechcą i zwykłe Vadium zaopatrzyć się. — W Krakowie dnia 30 Czerwca 1818.

X. Łanc. i S.

Darowizna, W.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do art. 118 Kodexu Cywil. podaje do publiczney wiadomości: iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, na prośbę Urszuli z Kurdzielów Łabuzikowej w wsi Czarny zamieszkałej, żądającej ogłoszenia nieprzytomności małzonka swego Marcina Łabuzika, w miejscu ostatniego zamieszkania tego w wsi Czarny nieprzytomnego, wydał w dniu 4 Kwietnia r. b. wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnianego Marcina Łabuzika Sędziemu Płokom Okręgu Brzezowickiego. W Krakowie d. 8 Czerwca 1818.

Nikorowicz.

Raubach Sekr. Sądu Apell.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Stosownie do art. 118 Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, na podaną prośbę Ma-

daleny z Kowalskich Woscykowcy, w wsi Filipowicach zamieszkałcy, żądający uznania nieprzytomności małżonka swego Łukasza Woscyka, przeszło od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania tego, w wsi Filipowicach nieprzytomnego, wydał w dniu 4 Kwietnia r. b. wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnianego Łukasza Woscyka-Sędziemu Pokoju Okręgu Arzeszowickiego. W Krakowie d. 8 Czerwca 1818 roku.

Nikorowicz.

Raubach, Sekretarz S. A.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do artykułu 118. Kodeksu Cywilnego podaie do publicznej wiadomości, iż Trybunał I Instancji tegoż kraju na prośbę Wiktorji Ostrowskiej w Miasteczku Nowa Góra zamieszkałcy, żądającej ogłoszenia nieprzytomności małżonka Piotra Ostrowskiego, więcej od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania swego Miasteczku Nowa Góra nieprzytomnego, wydał w dniu 5 Maja r. b. wyrok polecający dalsze dochodzenie nieprzytomności wspomnianego Piotra Ostrowskiego, Sędziemu Pokoju Okręgu Chrzanowskiego. W Krakowie d. 8 Czerwca 1818 r.

Nikorowicz,

Raubach, Sekretarz Sądu Appell.

Notaryusz publiczny Powiatu Olkuskiego, Wyrokiem W. Trybunału Cywilnego I. Instancji Woiewództwa Krakowskiego w sprawie Działowej dnia 24 Listopada r. z. zapadłym, do skutecznego sprzedarzy przez publiczną licytacją dóbr Krzykawki w Powiecie Oluskim Woiewództwie Krakowskim parafji Bolesławskiej nad rzeką Przemszą niedaleko miasta Sławkowa leżących, prawem własności do successorów poś. p. Felicjanie Łęskim pozostałych to jest: do W. Maryanny z Łęskich Chodorowiczowcy W. Józefa Chodorowicza w mieście Pilicy, W. Ewy z Łęskich Chruścińskiej W. Franciszka Chruścińskiego w Jastrzęb u zamieszkałych małżonków Petnoletnich, aś do małoletnich, Tadeusza Adama Synów tudzież Nepomuceny Córki Łęskich, których Matka i Opiekunka W. Anna z Zurawskich Łęska w Krzykawce zamieszkanie mająca należących, Delegowany wiadomo czyni, iż Dobra te przez biegłych do summy zł. pol. 77. 616 w grubey srebrney monecie oszacowane Urzędownie zostawszy po odczytaniu warunków licytacji przez Radę familyną ułożonych na terminie oznaczonym w dniu zwanym m. i. r. b. odbyła się przygotowawcza licytacja, na której dobra Krzykawka W. Ewie z Łęskich Chruścińskiej w asystencyi iey małżonka za summę złp. 110, 150 przygotowawczo przysądzone zostały, w dalszym zaś postępowaniu do przysądzenia stanowczego dzień trzynasty Lipca r. b. wyznaczony został, na którym to terminie dobra te sprzedawane będą. Dla czego wszyscy chęć kupna mający wzywają się, iżby w dniu powyżey wyrażonem o godzinie otey ranney w mieście Olkuszu w domu pod N. 61. w kancelaryi przed delegowanym Notaryuszem vadium 10 części szacunku wyrażonego zaopatrzeni stawili się, po którego złożeniu podania do protokołu zapisane zostaną, a następnie najwięcej dającemu dobra rzeczzone stanowczo przysądzone zostaną. Obwieszczenie niniejsze w miejscach art: 961 kod: post: sądowego wskazanych ma być przylepione iako iwisład art: 962 t. k. do dzennika Woiewództwa podane. Zyczący sobie kupna w kancelaryi Notaryatu o szacunku tych dóbr Inwentarzach i warunkach licytacji zawiadomić się każdego czasu mogą. — W Olkuszu d. 14 Czerwca 1818.

Podpisany Asessor Trybunału I. Instancji Wol. Niepod. i ściśle Neutral. Miasta Krakowa i jego Okręgu, zawiadomia niniejszym, iż Kamienica pod Nrem 329 przy ulicy Szewskiej położona złp. 28,344 oszacowana, wskutek uchwały tegoż Trybunału dnia 30 Czerwca r. b. następującej, dnia 11 Lipca r. b. o godzinie 10 z rana w Sali Audyencyonalnej Trybunału przez Delegowanego niżej wyrażonego niezawodnie stanowczo sprzedana zostanie. Chęć licytowania mający, zechcą się na wyżej wyrażonym terminie w miejscu oznaczonym stawic, zaopatrzywszy się w vadium 2834 złp. wynoszące. O warunkach teyż licytacji u Ur. Mięszewskiego Kuratora masy dowiedzieć się można, które także przed rozpoczęciem się licytacji przez Delegowanego odczytane będą. W Krakowie d. 30 Czerwca 1818.

J. Łobisewski, Delegowany.